

bør betales for den tilbageleverede Hest foruden Godtgjørelsen for 1849, bør forhøies fra 36 Rbd. til 66 Rbd., og at den Bestemmelse, Paragraphen indeholder for det Tilfælde, at den af Udrederne stillede Hest ikke kan skaffes tilstede i tjenstdygtig Stand, samt det Valg, der indrømmes Udrederne mellem Hestens Modtagelse og dens Opgivelse, bør bortfalde.

Subsidiært indstiller Mindretallet derfor:

At 6te Linie „36 Rbd.“ forandres til 66 Rbd.

og at hele Slutningen fra „3 Stedet for o. s. v.“ udgaaer.

Aldeles subsidiært har Mindretallet troet at maatte indstille:

Sætningen „3 Stedet for dem — Militaretaten“ udgaaer, og istedet herfor sættes: Der som en af bemeldte Heste ikke maatte kunne skaffes tilveie, beholder Udreder den i Udredningens første 6 Aar og ved de aarlige Udredningspenge modtagne Betaling, og den Præst, der endnu ikke har været Udreder i 6 Aar, faaer 5 Rbd. for hvert Aar, som heri mangler“, hvorhos Ordene „eller en anden i dens Sted“ i næstsidste og sidste Linie af Paragraphen udgaaer.

Udvalgets Fleertal (Blac, J. A. Hansen, Kampmann, Krieger, Mourier) har ikke kunnet slutte sig til noget af disse Forslag. Den principale Indstilling har navnlig hverken forekommet os hjemlet i Fdg. 14de Sept. 1774 eller i de iøvrigt foreliggende Forhold. Uagtet vi ei heller kunne finde noget af de andre stillede Forslag tilstrækkeligt begrundet, have vi dog troet, at Lovforslaget i eet Punkt burde modtage en Forandring. Det Valg, Paragraphens Slutning giver Udrederen, synes nemlig at være for bebyrdende for Staten. Fleertallet foreslaaer altsaa (hvortil ogsaa Mindretallet, hvis alle dets Forslag forkastes, slutter sig):

at sidste Punktum udgaaer og istedet derfor sættes: „Ovenmeldte Pengebeløb have Udrederne, under Tvang af Udpantning, at indbetale i paagældende Amtstue inden Udløbet af 3 Maaneder fra den Dag, Hestene ere blevne Udrederne tilbageleverede.“

Det andet Affnit (§ 3—22) indeholder

Bestemmelser, sigtende til at erstatte Hæren den Afgang i Hesteholdet, der følger af § 1.

Udvalgets Mindretal (B. Christensen og J. A. Hansen) anseer det utilraadeligt, at der paalægges Hartkornet den i disse Paragrapher omhandlede Forpligtelse, og det anseer det overhovedet ikke for nødvendigt, at denne Lov indeholder nogen nærmere Bestemmelse om det hele Forholds Ordning. Det foreslaaer derfor

at §§ 3—22 forkastes.

Hvis det imidlertid ansees tilraadeligt, at Forholdet allerede ved denne Lov fastsættes, foreslaaer Mindretallet desuden følgende nye Forskrift, der træder istedetfor de udgaaede §§ 3—22.

Principalt:

Ny § 3. Det paalægges Krigsministeren at drage Omsorg for, at de Heste, der ansees fornødne til Hærens Brug udenfor det Antal, som planmæssigt skal holdes fast paa Foder til daglig Tjeneste, udsættes til Fodring og Bedligholdelse paa saadanne Bilskaar og hos saadanne Mand, at derved vindes en tilstrækkelig Betryggelse for Tjenesten. Antallet af disse Heste fastsættes aarlig ved Finantsloven, ved hvilken Leilighed de opstillede Bilskaar, de sluttede Dverenskomster og Beretning om Hestefordelingen meddeles som oplysende Bilag. Hvor Krigsministeren anseer det fornødent, bør Amts- og Communemyndighederne være ham behjælpelige ved Foderforhyringen. Første Gang ansættes Antallet, der saaledes udsættes paa Foder, til 2000 Stkr.

Udvalgets Fleertal kan ikke tiltræde noget af disse Forslag, men maa i det Væsentlige anbefale de omhandlede Sers usforandrede Antagelse.

Udvalgets Mindretal har derimod for det Tilfælde, at dets principale Forslag forkastes, stillet gennemgribende subsidiære Forslag til de enkelte Paragrapher i dette Affnit af Lovudkastet.

Hvad saaledes § 3 angaaer, har Mindretallet antaget, at den Fordeling af Byrden, som Lovforslaget indeholder, ikke var tilstrækkeligt retfærdiggjort, men at man burde holde sig til den nuværende Hestefordeling. Mindretallet indstiller derfor: